

Nikola Šimić Tonin

PUŠKOM NA SLAVUJA

Kad se samo sjetim kako je nekada, ne tako davno, dolazak u selo Plavno kraj Knina, tromeđi Dalmacije, Bosne i Like, bio dolazak u svijet ptica. Cvrkut ptičjeg carstva nosio se danima, mjesecima, godinama, pozivajući na povratak kojemu se nije moglo odoljeti.

Koga je ikada ugostio koncert plavanjskih ptica, u šumarcima, proplancima, poljima, gorama, strehama, prostorima ptičje slobode, tišina bez slavuja rastužuje. Utihnuli su koncerti pernatih glazbenika. Oglase se tek poneki samci snažne intuicije samoodržanja skriveni u svojim skrovištima. Osmjele se ponekad pojedinačnim pjevom, dozivajući...

Lokalno pučanstvo tužno. Nemoćno, pred lovcima *Lovišta Zrmanja* i gostiju lovišta. Često govore stranim jezicima i pucaju u sve što leti. Ptice su za njih tek gurmanski obrok. Kada bi barem imali mjeru. Ali, to nisu ptice njihovoga neba i koncert njihova pjeva ne dopire do njihovih duša. Savjest i svijest koju su negdje

po strani ostavili, ne stiže do onih koji bi dom ptica trebali poštovati barem jednako toliko koliko ti lovci poštuju navike svojih skupih lovačkih pasa, koje za skupim terenskim automobilima na kukama u suvremenim boksovima voze plavanjskim puteljcima.

Ostaje tek vjera u ustrajnost leta i pjeva, izvedbu prirode, kojoj će se i cijevi lovačkih pušaka pokoriti... uho zastati u svečanoj tišini čarolije pjeva slavuja.

NEKOPIRATI

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>